

چکیده:

مقدمه: امروزه در طراحی مراکز درمانی و بیمارستان‌ها به فرآیند درمان و عملیات پزشکی توجه شده و تاثیر بیمارستان بر محیط زیست نادیده گرفته شده است. پروژه پیش رو با هدف افزایش سطح کیفی معماری بیمارستان‌ها و مراکز خدمات بهداشتی- درمانی با بهره‌گیری از معماری پایدار و حفظ محیط زیست انجام شده است. بنابراین طراحی پایدار بیمارستان‌ها با سه هدف کاهش تاثیرات منفی ساختمان بر محیط، بهبود عملکرد درمانی و کاهش هزینه‌ها صورت گرفته است تا معماری مراکز درمانی از عملکردگرایی صرف، به ایجاد محیط شفابخش تغییر کنند.

روش پژوهش: در این پژوهش ابتدا ابعاد معماری پایدار، و مبانی و اهداف آن بررسی و اصول بنیادی آن را براساس امتیازات معماری سبز برای طراحان فضاهای درمانی که به دنبال رویکرد جدید و پایداری تحت عنوان بیمارستان سبز می‌باشند، بیان و سپس با تحلیل آن‌ها به طراحی پروژه پرداخته شد. روش کار به صورت توصیفی بوده و با جمع‌آوری اطلاعات از نمونه‌های موردی، منابع کتابخانه‌ای و تشریح و تحلیل آن‌ها ایده‌های مناسب برای طراحی ارائه شده است.

یافته‌ها: تاکنون در طراحی مراکز درمانی و بیمارستان‌ها به فرآیند درمان و عملیات پزشکی توجه شده و تاثیر بیمارستان بر محیط زیست نادیده گرفته شده است. دسترسی به فضای سبز و مناظر طبیعی می‌تواند در کاهش استرس و بهبودی بیماران تاثیر بسزایی داشته باشد. در قرون گذشته، طبیعت سبز، نور خورشید و هوای تازه از ملزومات موثر در شفابخشی در محیط‌های درمانی محسوب می‌شدند.

نتیجه‌گیری: استفاده از مولفه‌های معماری پایدار با توجه به قشر بهره‌بردار از لحاظ اجتماعی و همچنین توجه به ضوابط و تکنولوژی در روند رسیدن به پایداری زیست محیطی موثرند و در نتیجه استفاده از این مولفه‌ها در طراحی می‌تواند راه‌کاری باشد در جهت حفظ محیط زیست. این بیمارستان به‌گونه‌ای طراحی شده که در تعارض با محیط نبوده بلکه هماهنگ با طبیعت و جزئی از آن است.

واژه کلیدی: طراحی بیمارستان، بیمارستان سبز، معماری پایدار، زیست‌محیطی، اقلیم.